

**CÁC BỨC THƯ GỬI CHO
VÀ NÓI VỀ DAMODAR K. MAVALANKAR**

Bức Thư 26

Gửi Damodar K. Mavalankar.

DAMODAR thân mến,

Ta muốn con đề cho phát biểu của Subram kèm theo bức thư này. Con có thể rút ra bất cứ điều gì nữa từ phần Phụ lục.

Chon sư K. H.

Bức Thư 27

Gửi Damodar K. Mavalankar.

Hỡi đứa con tội nghiệp của ta, đừng cảm thấy chán nản như thế, không cần phải như vậy. Trong quyển *Phật giáo Bí truyền*, ông Sinnett đã nói rất đúng rằng sự tiến bộ cao siêu về tinh thần phải được kèm theo một cách song hành sự phát triển trí tuệ. Giờ đây, con đã có cơ hội tốt nhất để làm điều đó ở ngay nơi mà con đang làm việc. Vì con rất tận tụy và lao động một cách vị tha cho nên con đang *nhận* được sự giúp đỡ, mặc dù chỉ là thầm lặng. Chưa đến lúc cho con gặp dịp. Khi có dịp thì ta sẽ truyền đạt cho con. Cho đến lúc đó, con hãy tận dụng cơ hội thuận lợi hiện nay để tự cải thiện về mặt trí tuệ trong khi đang phát triển trực giác. Nên nhớ rằng không một nỗ lực nào bị mất đi cả, và đối với một nhà huyền bí học thì chẳng có quá khứ, hiện tại hay tương lai, mà bao giờ cũng chỉ có một Hiện tại Vĩnh hằng. Ta ban phúc cho con.

Chon sư K. H.

Bức Thư 28

Gửi Franz Hartmann.

D^[1] chắc chắn là có nhiều khuyết điểm và nhiều nhược điểm giống như những người khác. Nhưng ông đã tận tụy với chúng ta và với chính nghĩa một cách vị tha, khiến cho ông cực kỳ hữu ích đối với Upasika. Sự hiện diện và giúp đỡ của ông rất cần thiết cho Tổng Hành Dinh. Chon ngã của ông không muốn thống trị, mặc dù những hành vi bên ngoài của ông đôi khi nhuộm màu sắc đỏ vì ông dồn hết nhiệt tình quá đáng của mình một cách không phân biệt lên mọi thứ, cho dù đó là điều nhỏ hay lớn. Tuy nhiên phải nhớ rằng, cho dù cái ‘công cụ’ của chúng ta có thể không thích đáng cho trọn cả mục đích của chúng ta, song chúng vẫn là những công cụ tốt nhất khả dụng, vì chúng còn tiến hóa theo thời gian. Thật là đáng mong muốn khi có những ‘phương tiện’ tốt hơn để cho chúng ta tác động thông qua đó; còn về phần những người có thiện chí đối với *Chính nghĩa Thông Thiên Học*, thì họ phải làm việc một cách vị tha đến mức nào đây để giúp vào công trình cao cả của Hội và như vậy khiến cho ngày đáng nhớ mau chóng đến gần. Ta ban phúc cho tất cả những người làm việc trung thành ở Tổng Hành Dinh.

Chon sư K. H.

^[1] Damodar K. Mavalankar.

Bức Thư 29

Gửi H. S. Olcott.

Đứa con tội nghiệp ^[2] đã ngã quỵ. Trước khi y có thể đứng trước mặt các ‘Chon sư’, y phải chịu những thử thách khắc nghiệt nhất mà một đạo sinh sơ cơ phải trải qua để chuộc tội cho nhiều hành vi đáng dị nghị mà y đã quá nhiệt thành tham dự vào, làm ô danh khoa học linh thiêng và các cao đồ của nó. Thân xác yếu ớt của y đã phải chịu quá nhiều đau khổ về thể chất và tâm trí, nó đã hoàn toàn mệt mỏi, nhưng sớm muộn gì y cũng sẽ hồi sức lại. Đây phải là một cảnh báo cho tất cả các con. Con đã tin tưởng một cách ‘không khôn ngoan nhưng rất tốt bụng’. Để mở được cánh cửa bí nhiệm, con chẳng những phải sống một cuộc đời liêm khiết, mà còn phải học cách phân biệt sự thật với điều giả dối. Con đã nói rất nhiều về nghiệp quả nhưng chẳng mấy khi nhận ra được ý nghĩa thực sự của giáo lý đó. Đã đến lúc con phải đặt nền móng cho cách hành xử nghiêm túc – nơi cá nhân cũng như nơi tập thể - nếu đủ tinh táo có thể khiến cho người ta khỏi bị lừa gạt một cách có ý thức cũng như một cách vô ý thức.

Chon sư K. H.

^[2] Damodar K. Mavalankar.